

Въ случай на опасност, напримеръ, ако подуши човѣкъ, мечката или избѣгва, или отива срѣщу ловела, а бавачътъ съ мечетата бѣрзо се вѣзкачва на нѣкое дѣрво. Мечкитѣ обичатъ да се качватъ по дѣрветата; за тѣхъ това е голѣмо удоволствие.

Малкитѣ мечета сѫ твѣрде интересни. Уловени, тѣ скоро се опитомяватъ и като кучета вѣрвятъ подиръ господаря си. Тѣ сѫ съобразителни. Лесно се научаватъ на всѣкакви шеги, обичатъ да се борятъ съ малкитѣ момченца и сѫ много закачливи.

Когато огладнѣятъ, сѣдатъ на заднитѣ си лапи и почватъ да се биятъ по устнитѣ. Боятъ се отъ всѣкакъвъ шумъ и трѣсъкъ и бѣгатъ съ наведени глави. Презъ юний мечкитѣ живѣятъ около блатата. Денемъ тѣ се криятъ въ гжстите гори, а ноще излизатъ да си тѣрсятъ храна. Мечката съ мечетата се хранятъ съ мрави, разни корени и треви. Интересно е да се гледа, когато мечката яде мрави. Като разрови нѣкой мравунекъ, тя си туря преднитѣ лапи въ него и лакомо ближе налепилитѣ се мрави.

Презъ юлий за мечката настѣпва блажено време. Тогава усрѣватъ ягодитѣ, малинитѣ, крушитѣ и др. плодове, които тя много обича. Освенъ плодовете мечката обича и меда, но не се отказва и отъ месо, като почне отъ мишкитѣ и свѣрши съ козата и елена.

Мечетата растатъ и презъ августъ ставатъ колкото овца. За мечето семейство сега трѣбва много храна. Презъ септемврий мечкитѣ се огояватъ и почватъ да се загрижватъ за жилищата си. Казватъ, че мечката си прави всѣка година нова дупка и само когато зимата я свари ненадейно, тогава отива въ старата. Тия дупки тѣ правятъ: или въ корена на нѣкое паднало дѣрво, или пѣкъ изкопаватъ голѣма яма и я покриватъ съ вѣршини, листа, а вѣтре я постилатъ съ мѣхъ и сухи листа.

Презъ ноемврий, когато настѣпять силнитѣ студове, мечката влиза въ жилището си, затуля входа отъ вѣтре съ мѣхъ и прекарва въ сѣнно състояние до началото на пролѣтъта.